

קמו.

**מי שמת פרק תשיעי בבא בתרא**

## מסורת הש"ס

(א) [קדושין נא.], (ב) לעיל פד:  
 ב"מ נו. יבמות פט: קדושין  
 מו: [תמורה ה.], (ג) קדושין  
 נה: (ד) [מנחות סו. פד: זכורות  
 ה. נו.], (ה) ע"י י: סנהדרין  
 כא. [יומא יז.], (ו) רש"ל,  
 (ז) [קדושין נב.],

תורה אור השלם

- 1 וְלֹא תִשְׂאוּ עָלַי חֶטָּא  
בְּהִירֵימְכֶם אֶת חֲלֹבוֹ מִמֶּנּוּ  
וְאֵת קִדְשֵׁי בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לֹא  
תַחֲלֹלוּ וְלֹא תִמָּוֶתוּ:  
בַּמּוֹדֵב יֵחַ לֵב  
2 וְהִזִּיתָ לְאַהֲרֹן וּלְבָנָיו  
וְאָבְדוּהוּ בְּמִקְוֶם קִדְשׁ בְּנֵי  
קִדְשׁ קִדְשִׁים הוּא לוֹ מֵאִשִּׁי  
יְיָ חֶק עֹלָם: וַיִּקְרָא כֹדֶט

גליון הש"ס

גמרא מחצה לאחרין. עי'  
צפסקי מהרש"י סי' עב:

## הגהות הב"ח

(א) רישב"ם ד"ה ואמאי וכו'  
אית לד למימר:

מוסף רש"י

**וּכְרִישׁ.** הודה לדבריו: **קני תחמור** מן הדין לא קנה הכל נמי כי היכי דב' קנו איברו נמי לא קנה: **אם ותחמור** את **מחלה**. דהכי אמר ליה אתה ותחמור מן המחלה ולא אבד האיש חלקו בצביל המחמור שלא תלחן זו צוה: **לא קנה ונלא כלום.** דכיון דבצקנין אחד שימק שניהם לא נגמרה דעתו להקנות לזה בלח זה כלום וכיון דחמור לא נהנה איברו נמי לא קנה: **רב ששם חמור קנה הכל** אדם יודע שאין תחמור קונה וגמר דעתו שמי שיוכל לקנות משה שניהם יקנה: **כשואו פורס.** קישות אחד מחמשים איכא למיחש דלמלא איכא מר בפנימי שבו טפי מאינן ואין כאן אחד מחמשים במתוק ונמצא תורס מן המר על המתוק הלכך כשהוא תורס מוסיף על המתוק כדביצה מקיפות אחרת ותורס קישות וכדביצה על הארבעים ותשע ואיכא השאה מתוק מחמשים טובא ומחלה תורס מן המתוק על המתוק: **ואמאי אתה ותחמור הוא.** שאמר קישות זה היא תרומה על אלו וכיון דיש בה מר ומתוק כי היכי דמר לא חייל בה תרומה ולא מבטל שם טובל מן המ"ט דהכי נמי המתוק לא יחול עליו שם תרומה אלא מאי את לית למימר ההמתוק קנה הכל ופטר מבטל את המ"ט ולעיל נמי את ותחמור אף על גב דתחמור לא קנה הוא קנה הכל כי היכי דהכא דמר לא קנה ומתוק קנה הכל: **ומשני שאני פרומה.** דמר נמי תרומה מעלייתה הוא כמתוק ואין כאן את ותחמור ושיניה קוין זו צוה: **לא חלבו** על המתוק חטא אם תרומה לא חלבו מן היפה הא אם תרומה מן המזוחר עליו חטא שלא עשית מזוה מן המזוחר: **גשאיחוט חטא נמה.** אלא יחזור ויתרם מן היפה: **מעשה בחמש נשים.** צ"ל האיש מקדש והתם" מפרש לה רב שפיר אמר רב שמע מניה מחמשיםין ארבעה ונקט בדידה תלת שמע מניה מקדש בצפירות שביעית מקודשת וש"מ מקדשה בצול אינה מקודשת ואפילו בצול ידיה מקדשית שלהן היתה ושל שביעית היתה טעמא דשביעית דהפקר הוא הא דשאר שני שבוע לא וש"מ אשה שבעה שנים לחי' לחזירתה אף במקום שגשעית על נכר שש"י קבלה אחת על ידי' כולן ונתקדשה היא ותחמורה בצולכלה זו ונעשו כרות זו לזו: **אין מאחיים מקודשים.** דקדושין שאין מתקדשין לביאה לא הוו קדושין כלל ואמאי" כחדא מינייהו: **ואמאי** נכירות מקדש וכלכלה זו כולן חמש נכירות ואחיות ובי היכי דלחיות לא הוו נכירות

## מוסף תוספות

א. כלומר יפריש על מה שהוא מיניה וביה כדי שיטעום. תוס' יצמות פט.

## רבינו גרשום

בכלכלה זו ומעשו כרות זו לזו: אין  
אחיות מקודשות. קדושים  
ממורין בציאה לא היו קדושים כלל  
ואפי' בחדא מינייהו: ואמאי נכריות  
מקודשות והא את וחמור הוא הרי  
מקדש בכלכלה זו כולן חמש נכריות  
ואחיות וכל הרי דאחיות לא קנו נכס  
רב הונא רב הרי דאחיות כל חלוס. ומאשר דא  
בתמיה: הראויים מס. ואין אחיות ב  
והמוכח לעובר לכשחלל קנה כרב  
וגו'. בלחם הפנים כמיז אהרן זה כהן  
דמנן החם גצי כהן גדול [יג]. מקריב חס  
ממעשה לחם הפנים רבי אומר לעולם  
דהאיכא י"ב חס שמים מערכות שש  
הוא. בכלל שאר כהנים אע"ג דלא גלי  
צי קיסר. הניטלו על אלו פשטות: אב  
פפרוצבוי. נציצים ומאכל פלשתיים מת  
הוא כסוי. בכתב של מלך ליתן הכל אב  
עמה: מאפי ר' וירא. לרבי יוסף: אב

קנה. כמו שהחמור לא קנה  
ס העמדים לצד צעולם לא  
וצהמה זו תקנו נכסי: קנה  
גו שנים הוא מחצה ואמה  
וכרכיש בה רישיה נ  
א"ל אילו א"ל קני כ  
קני בחמור א"ל קנה  
אמר יקנה מחצה ורב  
כלום ורב ששת אמר  
ששת מנא אמינא  
אומר אין לך מר בק  
לפיכך ששהוא תורר  
שבו ותורם אמאי א  
התם דמדאורייתא  
דאמר רבי אילעא  
על היפה שתרומתו  
תשאו עליו חמא בה  
ואם אינו קדוש נשי  
לתורם מן הרע על ה  
אמר ליה רב מרדכי  
אויא תיובתא מעש  
שתי אחיות וליקט א  
ושלחן היתה ושל  
הרי כולכן מקודשו  
וקבלה אחת מהן ע  
יין אחיות מקודש  
מקודשות הא נכריות  
וחמור היא אמר ל  
הונא בר אויא בחל  
תיובתא לאו מי אוי  
מכם לביאה תתקשי  
לדבייתהו נכסי לך  
יקנתה מחצה ואמר  
לה דתניא רבי אומר  
מחצה לאהרן מחצה  
בשלמא התם אהרן  
פרט ביה רחמנא למ  
בת ירושה היא די  
הבנים איני והא ע  
ואגביה שמואל פלגא  
יוחנן פלגא ותו כי א  
אמר ההוא דמי ככ  
אאבולי ואאיסטרוי  
פלגא ואאיסטרוי פל  
מעיקרא כי הוו כתי  
ואאיסטרוי הוו מסי  
מאי דקא כתבי  
פלגא מתיב רבי  
להביא בשני כלים

**ר**ב נחמן אמר קנה משה  
דקדושין (דף ק"ז) ולפי  
כו' עד אם וזמור הוא ול  
הכי אלא הכי צע"י למימר  
מדרשא אול לגביה  
ומור מי קני דאיתמר  
את וחמור רב נחמן  
המנוגא אמר לא אמר  
קנה הכל אמר רב  
לח דתניא רבי יוסי  
שות אלא פנימי שבו  
מוסיף על החיצון  
ת וחמור הוא שאני  
רומה מעלייתא היא  
מנין לתורם מן הרע  
תורמה שנאמר ואל  
מכם את חלבו ממנו  
ות חמא למה מכאן  
פה שתורמותו תרומה  
לרב אשי מתיב רב  
בחמש נשים ובהן  
כלכלה של תאנים  
שבטעית היתה ואמר  
לי בכלכלה זאת  
כולן אמרו חכמים  
ת אחיות הוא דאין  
מקודשות ואמאי את  
ה היינו (ד' דהוא רב  
א דמותיב רב אריא  
מנא דאמר הראויה  
לי ההוא דאמר לה  
לכניך אמר רב יוסף  
רב יוסף מנא אמינא  
היהיתה לאהרן ולבניו  
לבניו אמר ליה אביי  
ב חלוקה הוא להכי  
שקל פלגא אשה לאו  
שתטול כאחד מן  
בדא הוה בנהרדעא  
בטבריא ואגביה רבי  
א רב יצחק בר יוסף  
לא דשרו דבי מלכא  
מר רבי ניתבו אבולי  
הכי השתא התם  
א אבולי הוו כתבי  
בהדיהו וידע מל  
אאבולי ואאיסטרוגו  
זאורא ה האומר הרי  
מביא ששים בכלי

והלכתה כרצ נחמנו והא דלמך צפ"י.  
מ"ך אימא ספא מעשה צמס נשים  
וחמור לא קנה לאו משום דהלכתה  
נקשה למאן דלמך לא קנה ובי היכי  
דלדידיה נריך לתלפה הכי נמי  
נריך לתלפה לרבא:  
**אין** ד"ך מר בקישות **אמא פנימי**  
**שבו**. תימה כיון דצכל  
קישואין הפנימי מר והקישון מתוק  
למה לא יתרום מזה על זה והלא  
הקישון יפטור הקישון והפנימי יפטור  
הפנימי ולמה נריך להוסיף על הקישון  
נראה לר"י דר' יוסי דהכל לא איירי  
בשכל הקישואין מרים אלא אותה  
שחורם נמצאת מרה וקאי אהא דתנן  
במסכת תרומות (בפ"ג משנה ה') ומייתי  
לה בהאשה רבה (וינמט דף פט. וסג)  
התורם קישות וגמלא מרה אבטיח  
וגמלא סרוח תרומה ויחזור ויתרום ור'  
יוסי פליג וסבר דלן נריך לחור  
ולתרום אלא מוסיף דין הקישון על  
הקישון דאפי' אותה שנמצאת מרה  
אין הקישון מר כל כך שלא יהא עליו  
תורת אוכל והכי משמע בהדיא  
בירושלמי על ההיא משנה דהתורם  
קישות דקלמך צמסלא אבטיח וגמלא  
סרוח תרומה ויחזור ויתרום דספק  
גמור הוא אס היה סרוח בשעת  
הפרשה אס לאו אלא קישות וגמלא  
מרה אמאי הוי תרומה הא ודאי  
דהיה מרה גס בשעת הפרשה ולמה  
היא תרומה כלל ומשני עשאוה ספק  
אובלין דלובל גמור הוא מן התורה  
ולכן היא תרומה והכי נמי אמרינן  
הכל דמדאורייתא תרומה מעליא  
הוא אלא דקנסי ליה משום דהוא ליה  
למטעמיה<sup>א</sup> כדאמר' בהאשה רבה  
(סג) ועשאוה ספק אוכל ולכן יחזור  
ויתרום ובתר הכי מייתי בירושלמי  
הקישות דר' יוסי דהכל דלין לך מר  
בהיא דר' אלס פנימי שבו וקא צני  
הס ובי בדבר שיכול לידבק נחלקו  
ומשני על עיקר דיקתה נחלקו  
דתנא קמא סבר יס מרירות הרבה  
בחיזון ורואי לעשותו ספק אובלין  
ור' יוסי סבר אין צו מרירות  
כל כך ואין רואי לעשותו ספק  
אובלין ולכן לא יחזור ויתרום  
הכי משמע בהדיא דרבי יוסי  
פליג אמנתיות דהתורם קישות:  
אס

**כב** א מיי פירט מנהל  
 מנהל'ס חלוקה פון סתם  
 עושן פון טושי'ס חור'ס פון  
 ר' ערשן פון  
**כג** א מיי פון טושי'ס שט  
 סתם פון  
 ר' דה א מיי פירט מנהל'  
 חלוקה פון סתם  
 עושן פון טושי'ס חור'ס פון  
 מנהל ערשן  
**כד** א מיי פירט מנהל'ס וועג  
 וועגנען חלוקה פון סתם  
 עושן פון טושי'ס חור'ס פון  
 רמז ערשן  
**כה** א מיי פירט מנהל'ס חלוקה  
 מנהל'ס חלוקה פון סתם  
 עושן פון טושי'ס חור'ס פון  
 קאס פירט א טעג'ס מענען  
 מנהל'ס  
**כז** א מיי פירט מנהל'ס חלוקה  
 מנהל'ס חלוקה פון סתם  
 עושן פון טושי'ס חור'ס פון  
 מנהל ערשן

## רבינו גרשום (המשך)

[illegible]

בני חצר סתם שיקנו לו כתר. אבולי בני העיר, אסטרטיגי חצרנים, ואמר רבי ניתבו אבולי פלגא ואסטרטיגי פלגא ה"נ לגבי הא אתתא מאי שנא: מי דמי התם. גבי אבולי ואסטרטיגי מעיקרא אבולי לחודייהו אחד עשרייהו הוי כתיבי ליתו המס ואסטרטיגי סיוע במסכת בעלמא הוו מסייעי בהדייהו השתא וכי: ששים בכלל אחד. דהכי דינא דמיל

רשמת חמור לאו בר קנין הוא ואינו קונה כלום אבל את דבר קנין את קנה הכל חלקו וחלק חמור: אמר  
בבבא שם אמאי לה. דקנה הכל: דנתיא ר' יוסי אומר אין לך בקישות מר אלא פנימי שבתוכו לפיכך  
כשחור תורם מוסיף על התרומה חצי מישות אחד בלבד הואיל ויש מר בתוכו ואינו כולו מתוך נמצא תורם מן